

Welke van de twee scenario's?

Hoe ongefundeerde aannames van Ing. Eikelenboom (NFI) in 2004 leidde tot de hernieuwde veroordeling van Ernest Louwes.

Samenvatting

In het rapport dd. 5-12-2003 waarschuwt het NFI voor de problemen die er zijn bij het interpreteren van DNA-Contactsporen: ***“Het probleem bij contactsporen is dat er vaak tal van plausibele alternatieve verklaringen te vinden zijn voor de aanwezigheid van niet nader te specificeren celmateriaal op een plaats delict of op een stuk van overtuiging.”***

In een rapport van 22-1-2004 van Ing. Eikelenboom wordt aangegeven dat de gevonden sporen op de blouse terecht gekomen kunnen zijn tijdens de moord of tijdens het bezoek van Ernest Louwes op de ochtend van de moord aan de weduwe.

Hij voert 7 argumenten aan waarom de hypothese dat het tijdens de moord gebeurd moet zijn waarschijnlijker is dan tijdens het bezoek op de ochtend van de moord.

In dit stuk worden deze 7 argumenten stuk voor stuk behandeld aan de hand van de inmiddels beschikbare informatie. Bekeken wordt in hoeverre deze 7 argumenten nog steun biedt voor het arrest van het Hof in Den Bosch, waarbij Ernest Louwes tot 12 jaar is veroordeeld.

De conclusie luidt dat geen van de zeven argumenten nog als een onderbouwing beschouwd kan worden voor het stelling dat de sporen er tijdens de moord op gekomen zijn.

Deels blijkt dat te komen doordat destijds het NFI/Eikelenboom werkte met een aantal aannames over de gang van zaken bij de moord, die vanuit een reconstructie die in 2006 is uitgevoerd, onjuist blijken te zijn. (Zo zijn de vele botbreuken van het slachtoffer niet ontstaan door harde druk van de armen van een dader die achter haar stond). Deels blijkt dat te komen doordat Ing. Eikelenboom bij zijn interpretatie van de sporen impliciet uitsloot dat de sporen via speeksel op de blouse terecht gekomen kunnen zijn. Het zou via de overdracht van huidcellen gebeurd zijn. In een rapport van het NFI in het oriënterend vooronderzoek van mei 2006 wordt echter expliciet gesteld dat het niet duidelijk is of de sporen via speeksel zijn ontstaan. En in dat laatste geval vervallen meerdere van de 7 argumenten.

En deels blijkt dat te komen door het onderzoek dat door Prof. de Knijff in 2006 is uitgevoerd in opdracht van het NFI. Hij vond in zogenaamde controlesporen van het NFI uit 2003 wel sporen van Louwes. Dat in 2003 nog vastgesteld werd dat deze sporen geen DNA bevatten, werd toen gezien als steun voor het feit dat op andere plekken waar dat DNA wel gevonden was, dit tijdens het delict moest zijn ontstaan.

In het artikel worden de zeven argumenten beschreven en behandeld. Het is gebaseerd op verschillende nota's over de onderhavige onderwerpen, die ter beschikking zijn gesteld aan het OM en Mr. Knoops. En ook op de website zijn gepubliceerd.

Na het lezen van de stand van zaken rondom de zeven argumenten die tot het vonnis in Den Bosch hebben geleid moet u zich afvragen wat er nog over blijft van het arrest van Den Bosch, waarin het bewijs tegen Louwes als wettig en overtuigend werd beschouwd.

Inleiding

Het rapport van het NFI dd. 22 januari 2004 en de toelichting van Ing. Eikelenboom ten overstaan van het Hof in Den Bosch is de basis geweest van de veroordeling van Ernest Louwes. Met de kennis van vandaag is aan te geven hoezeer ook bij dit vonnis, evenals het vonnis in december 2000 bij het Hof in Arnhem, door zowel de onderzoekers van het NFI, het OM, als het hof, naar een eindconclusie is toegeredeneerd: **Louwes moest de dader zijn.**

Aan de hand van de stukken uit 2004 en op basis van de nieuwe informatie wordt deze vooringenomen houding nu aangetoond. Er zijn diverse onderliggende stukken waarnaar gerefereerd zal worden en die separaat zijn toegevoegd.

In het NFI rapport dd. 5-12-2003 staat het volgende over DNA contactsporen:

*“In tegenstelling tot DNA-profielen van klassieke biologische sporen –zoals bloed en sperma- vormen DNA-profielen van contactsporen over het algemeen geen direct bewijs. Wel hebben zij mogelijk een indirecte bewijswaarde. **Het probleem bij contactsporen is dat er vaak tal van plausible alternatieve verklaringen te vinden zijn voor de aanwezigheid van niet nader te specificeren celmateriaal op een plaats delict of op een stuk van overtuiging.**”*

Dat houdt dus in dat het NFI zelf ervoor waarschuwt dat er plausible alternatieve verklaringen zijn voor het aantreffen van celmateriaal.

Aan de hand van het rapport van Ing. Eikelenboom (NFI) van 22-1-2004 zullen we vaststellen in welke mate men zich zelf wat van deze waarschuwing heeft aangetrokken.

De twee hypothesen

In de samenvatting van het rapport van Ing. Eikelenboom (NFI) van 22-1-2004 wordt gesteld dat er twee verklaringen zijn voor de aangetroffen sporen op de blouse. Die worden geformuleerd in twee hypothesen:

Hypothese 1: de sporen op de blouse zijn erop gekomen tijdens de moord.

Hypothese 2: de sporen op de blouse zijn er gekomen tijdens het bezoek van Louwes 's aan de weduwe morgens.

Op basis van deze twee hypothesen zijn op basis van enerzijds het arrest van het Hof in Den Bosch en anderzijds op basis van een aantal bekende gegevens, twee scenario's opgesteld van wat er gebeurd zou kunnen zijn dat leidde tot de gevonden sporen. De bedoeling is om vervolgens op basis van de beschikbare informatie vanaf februari 2004 vast te stellen welke van de twee scenario's de grootste waarschijnlijkheid heeft.

Scenario 1 betreft dus de gebeurtenissen op de avond van de moord zoals ze volgens het arrest van het Hof in den Bosch heeft plaatsgevonden.

Scenario 2 betreft de mogelijke gebeurtenissen tijdens het bezoek van Ernest Louwes op de ochtend van de moord aan de weduwe.

Scenario Hypothese 1: De Moord

's Avonds rond 20.40 komt Louwes bij de weduwe. Hij is van plan haar vermoorden en als ze met de rug naar hem toe staat vlak voor de schouw wurgt hij haar met beide handen terwijl hij achter haar staat. Een kleine verwonding op zijn vinger laat een bloedafdrukje achter op de kraag van de weduwe. Hij drukt haar vervolgens met zijn armen zo hard tegen zich aan dat zij daardoor vrijwel al haar ribben breekt. Daarbij verspreidt hij zowel de make-up van de weduwe over de blouse alsmede vele van zijn eigen huidcellen.

Als de weduwe op de grond ligt steekt hij haar met een mes op een regelmatige wijze parallel onder elkaar dicht bij haar hart.

Scenario Hypothese 2: Het ochtendbezoek

Louwes komt rond 9.20 binnen. Hij is iemand met hooikoorts en slikt daarvoor histamineremmers. Omdat de straat was opgebroken moest hij een stuk lopen. Het is eind september en de tuinen aan de Zwolseweg zijn dichtbegroeid.

De weduwe ontving hem in haar nette blouse die ze even had aangetrokken omdat Louwes eraan kwam en ze bovendien op het punt stond om naar een afspraak te gaan om 9.50 met haar huisarts. De weduwe geeft hem een hand en gaat hem voor in de gang en Louwes niest. Hij houdt snel zijn hand ervoor maar een paar druppeltjes gaan wel de ruimte in en komen op rug en achterop de kraag van de voor hem uit lopende weduwe terecht. Omdat hij veel last heeft van bloedneuzen door zijn medicijnen bevat zijn neusslijm enig bloed.

Een beetje gehaast spreekt hij met de weduwe en omdat hij daarbij spreekt met consumptie komen een paar microdruppeltjes speeksel op de blouse terecht. Ook wisselen ze documenten uit. De weduwe neemt 10 minuten later afscheid van hem en hij geeft haar voor de tweede keer een hand. Dit is dezelfde hand die hij voor zijn mond hield om het niezen tegen te houden.

Als Louwes weggaat vertrekt de weduwe kort erna voor haar afspraak bij de dokter die aan de overkant woont. Voor het weggaan schikt ze haar blouse en het kraagje met dezelfde hand waarmee ze even daarvoor Louwes een hand heeft gegeven. Ze doet vervolgens haar jas aan.

Direct na terugkomst van de dokter trekt de weduwe haar nette blouse uit en hangt die apart. Ze trekt haar werkkleding aan om samen met de huishoudster aan de slag te gaan. 's Middags gaat de weduwe o.a. naar het graf van haar man, daarom trekt ze haar werkkleding weer uit en de nette blouse van die ochtend weer aan. Dat is de blouse waar ze later ook vermoord in wordt gevonden.

Op dat moment zit op de blouse van de weduwe op verschillende plekken DNA van Louwes, die er op gekomen is door het niezen, en/of het spreken met consumptie en/of de hand die hij de weduwe heeft gegeven toen hij wegging.

Op basis van zowel het rapport van het NFI dd. 22-1-2004 als de mondelinge toelichting van Ing. Eikelenboom is vastgesteld dat hypothese 1 (zoals uitgewerkt in scenario 1) met zoveel zekerheid moet zijn gebeurd dat op basis daarvan Ernest Louwes tot 12 jaar veroordeeld werd ("wettig en overtuigend" bewezen). Hypothese 2 (zoals uitgewerkt in scenario 2) kan dus vrijwel zeker niet zo gebeurd zijn op basis van de onderzoeksresultaten van het NFI en de toelichting hierover van Ing. Eikelenboom.

De zeven argumenten van Eikelenboom

In het rapport van Ing. Eikelenboom van 22-1-2004 is op basis van 7 argumenten aangegeven dat hypothese 1 een grotere waarschijnlijkheid heeft als hypothese 2. Wij zullen die 7 argumenten stuk voor stuk behandelen in het licht van de kennis van vandaag:

- 1. NFI 2004: Het bloedvlekje in kraag lijkt te zijn ontstaan door contact met een kleine verwonding. Het wondje moet zijn ontstaan kort voor of tijdens het tijdstip van contact met de blouse.**

Al uit onderzoek van het NFI in 2003 blijkt dat dit vlekje niet een gevallen bloeddruppel kan zijn (laat een minimaal spoor achter van 15 bij 15 mm, terwijl dit vlekje 4 bij 2 mm is.) Dus moest het NFI met een andere verklaring komen. Het NFI stelt dus dat het bloedvlekje erop **lijkt gekomen te zijn** door contact met een wondje.

Er zijn door het NFI verder geen proeven genomen, maar dat is inmiddels wel door een aantal deskundige burgers gedaan, zoals uit het stuk “Beyond reasonable doubt” blijkt.

Het volgende kan vastgesteld worden:

- Het bloedvlekje is ook te zien op de andere kant van de dubbelgelaagde kraag. De eigen proeven met wondjes en een stof zoals die van de blouse wijzen uit dat als er genoeg bloed is op de wond om ook door te drukken op de stoflaag eronder, het bloedvlekje beduidend groter wordt dan 4 bij 2 millimeter. Kortom: via proeven kan aangetoond worden dat dit bloedvlekje, met een doordruk op de volgende stoflaag NIET ontstaan kan zijn via oppervlakkig contact met een wondje. Onlangs zijn echter experimenten gedaan met klein vernevelde microdruppels waaruit blijkt dat deze wel degelijk kunnen doordrukken naar de tweede laag. Wat hieruit verder bleek is dat een losse microdruppel een heel eigen verspreidingsgedrag heeft in de stof. Microdruppels worden o.a. verspreid door niezen.
- Er is destijds geen reconstructie uitgevoerd van de moord. Dat is recentelijk wel door onze deskundigen gedaan. Uit die reconstructie blijkt dat er **met absolute zekerheid geen geweldshandelingen hebben plaatsgevonden achter in de nek van de weduwe** en dat het hoe dan ook onwaarschijnlijk is dat de dader zijn handen tijdens het delict op aanraakafstand van de blousekraag heeft gehad.
- Als er sprake is van een wondje dat bloedt, dan zou je veronderstellen dat er op andere plekken op de blouse, en zeker waar het meeste geweld is geweest, ook wel bloed van de dader gevonden wordt. Ondanks het zoeken in 95 monsters is er niets aan de voorkant gevonden.

Conclusie 1: De verklaring voor het bloedvlekje van het NFI bij de onderbouwing dd. 22 januari 2004, is onwaarschijnlijk. Op basis van dit bloedvlekje is Scenario 2 minstens zo waarschijnlijk als Scenario 1

2. NFI 2004: Er is geen indicatie verkregen van aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen in de lichtrode substantie. Deze resultaten en het vermoedelijke mechanisme waarmee de sporen in de lichtrode substantie op de blouse zijn aangebracht, geven enige steun aan de hypothese dat het betrokken celmateriaal waaruit de DNA profielen zijn verkregen afkomstig is van huidcellen.

In het NFI rapport uit mei 2006 ten behoeve van het oriënterend vooronderzoek wordt gesteld dat er op basis van de vondsten **niet vastgesteld kan worden of er sprake is van huidcellen of speekselcellen.**

In het stuk “Valse voorlichting over spoor # 20” wordt aangetoond hoezeer Ing. Eikelenboom zichzelf heeft tegengesproken toen hij in 2004 wél aangaf dat er steun was voor het feit dat de aangetroffen sporen huidcellen waren en niet speekselcellen.

Dit zijn de belangrijkste elementen van zijn foutieve redeneringen:

- Hij treft een negental crimescope positieve vlekken aan. Dit zijn dus plekken die vochtig moeten zijn geweest. In een deel van die vlekken worden geen DNA sporen gevonden van Louwes, en in één zelfs van niemand. Dit geeft aan dat deze crimescope positieve vlekken een andere bron moeten hebben gehad dan speeksel. In bijlage A wordt aangetoond dat de zeer grote vochtplek op rug van de blouse (van o.a. lijkzweet) door het onoordeelkundig propfen van de blouse in een zak gezorgd heeft voor het vochtig worden van ook andere plekken op de blouse.
- Kleine speekseldruppels uit 1999 hoeven niet op te lichten als vier jaar na dato een witte blouse die een tijd vochtig in een zak is bewaard met een crimescope wordt onderzocht.

Onder 2. staat ook vermeld het “vermoedelijk” mechanisme waarmee de sporen in de lichtrode substantie op de blouse zijn aangebracht. Niet alleen drukt het woord “vermoedelijk” al twijfel uit, maar ook is er in 2006 vastgesteld dat er lichtrode substantie op de blouse is aangetroffen die er op het Plaats Delict nog niet was.

Conclusie 2: Dit punt stelde al in 2004 weinig voor, en inmiddels is hier helemaal niets meer van over.

3. NFI 2004: Het aantreffen van een lichtrode substantie met daarin celmateriaal van een mannelijk individu op locaties waar het slachtoffer strangulatiesporen en ribbreuken heeft opgelopen. Dat zijn plaatsen waar de dader contact heeft gehad met het slachtoffer.

Uit de reconstructie van de moord (zie stuk “Dynamiek van de moord”) is gebleken dat de verwurging aan de voorkant van de hals heeft plaatsgevonden met één hand of een voorwerp. Het is **onmogelijk** dat de ribbreuken (nummer 3 tot en met 9 zijn afgebroken aan beide zijden van het borstbeen) zijn ontstaan door harde druk van de dader met zijn armen, terwijl hij achter het slachtoffer stond. In de reconstructie die in 2006 door burgers is uitgevoerd wordt met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gesteld dat het gebeurde toen de dader met zijn knieën/onderbenen op het op de grond liggende slachtoffer sprong.

Daarnaast zijn er ook diverse plekken met DNA sporen van Louwes waar geen lichtrode substantie was. Dus er is geen logisch verband tussen de lichtrode substantie en de ribbreuken of de strangulatie en derhalve heeft deze substantie geen logisch verband met de DNA sporen.

Het gebruik van microsporenfolie door de technische recherche op het plaats delict, waarbij met één stuk kleefstuk een hele oppervlakte is bemonsterd, heeft als gevolg dat sporen, zowel rode vlekken als DNA, door die kleefstof verspreid is. Daarom zegt het aantreffen van sporen op een bepaalde plek niets over het moment waarop die sporen daar gekomen zijn en dus zeker niets over het feit dat die op die plek zijn gekomen tegelijk met het delict.

Conclusie 3: Dit punt wordt weersproken door de feiten die in 2006/2007 via de reconstructie bekend geworden zijn.

4. NFI 2004: De afwezigheid van vreemd celmateriaal in controlemateriaal. Dit ondersteunt de hypothese dat het celmateriaal van het mannelijke individu gelijktijdig is overgedragen met de lichtrode substantie. Indien het celmateriaal van het mannelijke individu eerder op de blouse aanwezig is geweest dan zou men dit ook op andere plaatsen buiten de lichtrode substantie verwachten.

Prof. De Knijff heeft op verzoek van het OM in 2006 onderzoek gedaan in de 20 sporen van het NFI of hij met zijn methodiek DNA kon aantreffen. Daarin heeft hij in 5 sporen meer dan het NFI DNA gevonden. Één van die sporen was zelfs een controlespoor, waarvan hierboven wordt gezegd dat het veelbetekenend was dat er NIETS gevonden was.

Dit belang van het aantreffen van DNA in de controlesporen is erg hoog. Het DNA kiest de controlesporen op het feit dat dit op het zicht schone locaties zijn en waarbij de locatie ook niet als delictgerelateerd wordt gezien. En als daar dan geen DNA in gevonden wordt van Louwes wordt dat in 2004 gezien als een onderbouwing van het argument dat het wel gevonden DNA wel met het delict te maken heeft.

Uit het contra-onderzoek naar de DNA-sporen in 2009 is gebleken dat het NFI in 2004 aan de rechter heeft onthouden dat er wel DNA van Louwes in de controlesporen was. En logischerwijs moet deze vondst van DNA in de CONTROLESPOREN beschouwd worden als een zeer harde aanwijzing dat het DNA over de blouse is verspreid op een ander moment dan tijdens het delict.

Conclusie 4: Punt 4 is dus volledig vervallen, zeker gezien de vondsten uit 2006 en zou logischerwijs al op zichzelf voldoende moeten zijn om te erkennen dat de sporen van Louwes niet tijdens de moord zijn verplaatst.

5. NFI 2004: Een DNA profiel dat mogelijk afkomstig is van één en hetzelfde mannelijke individu, is verschillende malen aangetroffen. Bij zakelijk contact zoals het praten en het geven van een hand, verwacht men niet dat DNA van een individu op zoveel verschillende locaties op de blouse terecht komt.

Als het DNA van Louwes op de blouse is gekomen door wat speekseldruppels en via de hand van de weduwe dan is het aantal plekken waarop het DNA gevonden wordt helemaal niet opmerkelijk groot. De blouse is na de moord zo onoordeelkundig behandeld dat er ook toen nog verspreiding plaats gevonden kan hebben van DNA sporen van Louwes van de ene plek naar andere plekken (zie daarvoor het stuk “Mishandeling van de blouse”).

Last but not least: de totale hoeveelheid DNA van Louwes die op de blouse gevonden is komt overeen met het DNA in een druppeltje speeksel van maximaal 2 millimeter (zie daarvoor het stuk “All over the place”).

Conclusie 5: Als de overdacht van het DNA is gebeurd volgens scenario 2 en als we ook mee in beschouwing nemen dat de blouse vochtig en opgevouwen is bewaard (o.a. in aan A4 doosje) dan is er wel een verklaring voor de diverse locaties waar het DNA gevonden is.

6. NFI 2004: De afwezigheid van andere individuen in de verkregen DNA profielen. Indien bij het delict andere individuen actief zouden zijn betrokken dan zou men verwachten in het grote aantal bemonsteringen en met de gevolgde zoekstrategie, in de DNA profielen aanwijzingen hierop aan te treffen.

Ing. Eikelenboom stelt bij zijn toelichting in Den Bosch dat op touw waarmee iemand gewurgd wordt maar in 16% van de gevallen DNA wordt gevonden. Dus in 84% van de gevallen wordt er geen DNA gevonden op een touw waarmee iemand gewurgd is, ondanks de extreme druk en frictie van het contact tussen huid en het ruwe touw! Het niet aantreffen van DNA profielen van anderen zegt derhalve nog niets over het feit of er geen andere persoon de moord gepleegd kan hebben. Niet alleen hoeft het geen shedder te zijn (een shedder is iemand die veel DNA achterlaat), maar tevens blijkt uit de reconstructie dat de dader de blouse tijdens de moord helemaal niet intensief heeft hoeven aanraken. (De overige kledingstukken, zoals het vest en de broek van de weduwe, zijn bij de politie weggeraakt). Nog los van het feit dat de dader ook handschoenen aan gehad kan hebben.

Op de ochtend van de moord heeft de huishoudster drie uur in het huis gewerkt. Toch wordt er niet gerapporteerd dat er vingerafdrukken van de huishoudster zijn gevonden. Hieruit kan toch ook niet worden opgemaakt dat de huishoudster die ochtend niet in het huis heeft gewerkt!

Conclusie 6: De afwezigheid van sporen van andere individuen zegt niets over het feit of een ander al dan niet de moord gepleegd heeft.

7. NFI 2004: In het DNA mengprofiel van het monster 20 zijn de piekoppervlakten van de mannelijke donor hoger dan van de vrouwelijke donor. Hieruit kan worden afgeleid dat het mannelijke individu hier meer celmateriaal heeft achtergelaten dan de vrouwelijke donor. Gezien de grote hoeveelheden DNA van het slachtoffer op zowel de binnenzijde als op de buitenzijde van de blouse moet de mannelijke donor zoveel celmateriaal hebben achtergelaten dat het op deze locatie het celmateriaal van de vrouw overheerst. Dat past niet bij de hypothese dat de donor van het mannelijke celmateriaal het slachtoffer slechts een hand heeft gegeven of met haar heeft gesproken.

Er is een aparte notitie gemaakt over dit spoor 20. Zie daarvoor het stuk “valse voorlichting over spoor 20”. De belangrijkste conclusies zijn:

- Op de blouse zijn er veel plekken waar geen sporen van het slachtoffer gevonden zijn. Alleen al bij de 20 sporen die het NFI van de blouse heeft afgenomen zijn er een aantal waar geen of geen volledig spoor van het slachtoffer zijn gevonden. Dat betekent dat je niet zomaar kan stellen dat in spoor 20 dus ook wel veel DNA van het slachtoffer zal zitten.
- In zijn rapport neemt Ing. Eikelenboom aan dat het spoor 20 huidcellen betreft en geen kleine spekseldruppel. Het zou dus een greepspoor betreffen dicht bij de ribbreuken en een messteek. In die aparte notitie over dit spoor 20 wordt door ons uitgelegd dat deze aanname onterecht is. Dit wordt trouwens bevestigd door het NFI in een rapport op 18 mei 2006. Daar staat letterlijk: *Met de huidige stand van de techniek kan geen onderscheid worden gemaakt tussen spekselcellen en huidcellen. Ook de test om de mogelijke aanwezigheid van speeksel op de blouse van het slachtoffer aan te tonen biedt hier geen uitkomst*”.

Het NFI in 2006 bevestigt dat spoor 20 zowel huidcellen kan betreffen als speekselcellen. En als het laatste het geval is dan is het aantal DNA cellen dat je dan aantreft zodanig groot dat het makkelijk kan verklaren dat in dit spoor meer DNA is gevonden dan van de weduwe. Het gevonden aantal DNA cellen in spoor 20 kan al met 0,8 microliter speeksel (= $L 0,000.000.8$) per cm^2 zijn overgebracht.

Conclusie 7: Als spoor 20 van speeksel afkomstig is dan vervalt dit hele punt 7 als onderbouwing voor hypothese 1. Uit het rapport van het NFI uit 2006 blijkt dat dit spoor van speeksel afkomstig kan zijn, dus dit punt vervalt inderdaad.

Eindconclusie anno 2007

In 2004 concludeert Ing. Eikelenboom op basis van deze 7 punten het volgende (zoals het te lezen valt in het rapport dd. 22-1-2004).

“Deze bevindingen geven veel steun voor hypothese 1, waarbij DNA is overgedragen tijdens een gewelddadig incident. Hypothese 1 wordt door de bevindingen meer ondersteund dan de hypothese 2, waarbij DNA is overgedragen via oppervlakkig contact.”

Dit rapport en de mondelinge toelichting van Ing. Eikelenboom tijdens de rechtszaak in Den Bosch is de basis geweest van de veroordeling van Ernest Louwes in Den Bosch. Delen ervan zijn letterlijk in het vonnis overgenomen.

Allereerst valt al op dat Eikelenboom, gezien zijn bewoording in de bovenstaande conclusie ten aanzien van de twee hypothesen mogelijkheid dat hypothese 2 waar is, absoluut niet uitsluit.

En als we hierboven zien welke conclusies er inmiddels getrokken kunnen worden ten aanzien van de zeven onderbouwingen van Eikelenboom dan is er anno 2007 NIETS meer van de onderbouwing overgebleven.

Er kan geconcludeerd worden dat hypothese 2 op zijn minst een net zo grote waarschijnlijkheid heeft als hypothese 1. Al in 2004 was het een vorm van “wishful thinking” van Ing. Eikelenboom om te stellen dat hypothese 1 door de bevindingen meer ondersteund werd dan hypothese 2. Maar met de informatie waarover sinds 2006 beschikt wordt kan gesteld worden dat er geen enkele reden is om hypothese 1 waarschijnlijker te achten dan hypothese 2.

Scenario 2, zoals hierboven is beschreven, heeft op z'n minst een net zo grote mate van waarschijnlijkheid als scenario 1. En derhalve is de veroordeling van Ernest Louwes in februari 2004 volledig ongefundeerd.

Op 21 februari 2007 is er een rapport uitgebracht door Forensic Science Service (FSS) naar aanleiding van het overzicht van wat er met de blouse is gebeurd tussen 25-9-1999 en het moment dat er de DNA sporen vanaf zijn genomen in december 2003. Dit is de slotconclusie van het FSS:

“In my opinion, I believe that the NFI were correct to examine the blouse given to its significance in relation tot the offence. However, I feel that too much emphasis was placed on the significance of the DNA that could have originated from Mr. Louwes associated with the possible makeup staining. In my opinion based on the information provided to me and information regarding the “innocent” transfer of DNA, the possibility that the DNA was deposited during the storage and examination cannot be excluded and for this reason the level of support given to the working hypothesis of the NFI, that the DNA detected was more likely to be transferred to the blouse during a criminal offence, rather than normal businesslike contact would have to be significantly reduced.”

En dit is de bevestiging van het feit dat de hele basis onder het vonnis van Den Bosch is weggefallen.

Relevante stukken ter onderbouwing

A. “Crimescope misbruik”

In dit stuk wordt uiteengezet op welke wijze Ing. Eikelenboom zijn crimescope onderzoek verkeerd interpreteert. De vochtige vlekken die hij heeft gevonden zijn afkomstig van het lijkzweet op de rug van de blouse dat door onoordeelkundige behandeling van de blouse de rest van de blouse heeft gecontamineerd. Wat hij wel vindt op de blouse is niet, zoals hij stelt afkomstig van greepsporten, maar van speeksel.

B. “Valse voorlichting over spoor 20”

In dit stuk wordt dieper ingegaan op de wijze waarop spoor 20 door Ing. Eikelenboom is geïnterpreteerd. Ook uit het rapport van het NFI in 2006 blijkt dat spoor 20 ook een speekselspoor kan zijn. En als dat het geval is geweest dan vervalt de hele bewijsvoering van Eikelenboom op basis waarvan hij tot de conclusie komt dat hypothese 1 een grotere waarschijnlijkheid heeft dan hypothese 2.

C. “All over the place”

In dit stuk wordt berekend om hoeveel DNA het nu is gegaan op de blouse van de weduwe. Een spekseldruppel kleiner dan 2 millimeter kan voldoende geweest zijn voor de gevonden sporen.

D. “Beyond any reasonable doubt”

Een beschrijving van de pogingen het bloedvlekje op de kraag te reconstrueren. Alsmede het wederom aantonen van de ongefundeerde Aannames van Ing. Eikelenboom.

E. “Mishandeling van de blouse”

In dit stuk wordt beschreven wat er allemaal met de blouse van de weduwe is gebeurd vanaf het moment dat het slachtoffer op 25-9-1999 is gevonden en het moment dat in december 2003 de sporen van de blouse zijn afgenomen. Er zijn nieuwe bloed- en make-up vlekken op de blouse gekomen, de blouse is vochtig in een zak gepropt, tegen de voorschriften binnenste buiten op een paspop gefotografeerd en meer dan drie jaar driedubbel opgevouwen in een doos bewaard. Daardoor kan er niets meer gezegd worden over de gevonden sporen en de locaties waarop het gevonden is.

F. “Amateurisme bij het NFI”

Op basis van de foto's en films van de uitgevoerde onderzoeken van met de blouse op het NFI is op te maken hoe ver het werk afstaat van een professionele manier van werken in een schone omgeving. Er wordt gezondigd tegen alle regels van goed onderzoek.

G. “Dynamiek van de moord”

Hierin wordt uiteengezet hoe op basis van de stille getuigen vastgesteld kan worden hoe de moord heeft plaatsgevonden. Belangrijke bevindingen zijn: ribben zijn niet gebroken door druk van achteren, er heeft geen geweldshandeling plaatsgevonden waarbij de dader in aanraking kwam met de achterkant van de kraag van de weduwe en het slachtoffer is verplaatst voordat de messteken werden toegebracht.